

Verkondiging op 1 januari 2008 in de morgendienst te Neerijnen door ds. André van der Graaf.

Psalm 92

'Een goed begin'

Blijkbaar doen we er goed aan om het jaar 2008 op deze wijze in de kerk te beginnen. De dichter van Psalm 92 schrijft: 'het is goed dat men de Heere love, en Uw naam psalmzinge, o Allerhoogste.' Goed om te loven, goed om psalmen te zingen. Gewoon omdat de Heere dat goed vindt. Omdat Hij dat bijzonder vindt, omdat Hij daar blijkbaar een warm voorstander van is. Het is goed. En daarom willen we zo samen als gemeente het jaar beginnen met Hem!

Een goed begin,

omdat deze psalm ons aan het begin van het jaar gelijk even van ons egoïsme verlost. Ons van onszelf bevrijdt en richt op God. De Allerhoogste, van wie we het, hoe je het ook wendt of keert, elke dag van het nieuwe jaar en elke dag van ons leven, moeten hebben. Het is goed om dat te beseffen. Het is goed om je te verheugen in God. Ook al voel je dat misschien niet direct zo sterk. Let maar eens op, gaandeweg het gezang zul je merken dat het werkt. Hij blij, wij blij, zeg maar. Omdat Hij onze God is en omdat Hij, Goddank, de Allerhoogste is. Niet allerlei andere tegenstemmen in mijn leven zullen het laatste Woord hebben. God heeft het eerste Woord. Hij heeft het laatste Woord en daarom is het goed om Hem te loven.

Een goed begin,

omdat psalm 92 ons erbij bepaalt dat de Heere er een heel eigen tijdsrekening op na houdt. Dat moet ik even uitleggen, denk ik. Het woordje 'sabbat' wordt genoemd. Dit woordje is niet alleen bedoeld als een tijdsaanduiding. Natuurlijk ook dat. Oorspronkelijk werd dit lied op de sabbat, de zevende dag, door de tempelzangers gezongen in de tempel. Met dat de offers gebracht werden (beter doordat!) en de gebeden opgezonden werden, klonk ook het lied. En niet voor niets wordt in onze tijd (na de opstanding van Jezus) regelmatig een kerkdienst begonnen op zondag met het zingen van psalm 92:1: 'laat ons de rustdag wijden, met psalmen tot Gods eer. Maar we moeten ondertussen nog wel een stapje verder. Juist op een moment als deze (de jaarwisseling en het begin van een nieuw jaar). De jaarwisseling is vaak bij uitstek een moment waarop de gedachten zich daadwerkelijk vermenigvuldigen. Vul

dat zelf maar in. Allerlei gevoelens strijden in ons om voorrang. Het doet toch wat met je, hoe je het ook wendt of keert.

Op dit moment klinkt er een lied op de sabbat. De sabbat dat is nou juist die dag, die helemaal in het teken staat van de daden van de allerhoogste God! Van zijn bevrijding van de machten van de chaos en de leegte bij de schepping. Van zijn bevrijding van het volk uit de ban van de slavernij. En ik ga maar door in NT perspectief: de zondag, dag van het beslissende bevrijdend handelen van God in Christus. Hij overwon de dood, de zonde en de duivel. Gaf hen de genadeklap. Dat is de sabbat. Dag van de Allerhoogste, die daadwerkelijk zijn eigen ongekeerde gang gaat. Dag van God die er zijn eigen agenda op nahoudt.

Die agenda van God zet alle gedachten en drukdoenerij rond de jaarwisseling toch in een wat ander perspectief. Die kalender van God loopt namelijk van eeuwigheid tot eeuwigheid. Ja, dat is toch wat anders dan een kalender voor 2007 en een nieuwe voor 2008. En op die kalender van God zijn eigenlijk maar drie dagen aangekruist. Op de eerste sabbat staat: schepping. Daarna volgt een zondag waarop staat: verlossing. En er staat er nog één uit, daar leven we naar toe. De sabbat waarop staat: voleinding, eeuwigheid! Goed en bemoedigend om daar juist nu even bij stil te staan. De dag van God (sabbat) is die dag die niet afhankelijk is van de stand van de maan of de zon. Die onafhankelijk is van de wisseling van de seizoenen. Echt een dag voor Hem zagezegd. Voor die God van Psalm 92, de Allerhoogste! De jaarplanningen die wij hanteren, mogen dan misschien wel een heel handig hulpmiddel zijn. Zeer bruikbaar om onze gang door de tijd te ordenen en er structuur in aan te brengen, maar meer ook niet. Ik hoop dat dit voor ons allemaal geldt. Dat we onze agenda en kalender leren zien in het perspectief van de eeuwigheid. Ons afhankelijk weten van God. Ons aan Hem toevertrouwen, zijn kalender loopt immers van eeuwigheid tot eeuwigheid.

Een goed begin! U, jij en ik mogen door de kracht van de Heilige Geest ons eerst richten op Hem! We horen als het ware een belofte: maak je nu niet al te druk om je eigen kalender en om jullie eigen agenda, wacht maar tot het in mijn agenda daadwerkelijk nieuw jaar wordt, dan zul je wat beleven.

Een goed begin,

om dat nu eens heel letterlijk in praktijk te brengen dat loven van God: 'Dat men in de morgenstond uw goedertierenheid verkondige en uw getrouwheid in de nachten.' Als we daar nu eens mee gingen beginnen gemeente. Heel letterlijk, elke dag. Daar is zo'n eerste dag van het nieuwe jaar dan misschien wel een heel geschikt moment voor. Natuurlijk weet

ik ook wel dat de psalmdichter hier allereerst wijst op de tempeldienst. Eén keer in de week op de rustdag, 's morgens en 's avonds (.....). Sorry, kan het nog helderder? Nou ja, ik hoef het waarschijnlijk niet verder in te vullen hoe je dit naar onze tijd zou moeten vertalen? Misschien toch goed om aan het begin van het jaar nog eens nadrukkelijk onder de aandacht te brengen: we komen niet alleen naar de kerk om wat te halen. Nee! Wat dat betreft spreekt deze rustdagpsalm boekdelen. We komen ook, misschien wel in de eerste plaats, naar de kerk om iets te brengen: onze lof en eer aan de Heere God.

Maar ook God eren en loven, elke dag een paar minuten. Elke dag, in de morgen en in de avond. Een moment, een paar minuten. Je zult merken dat Hij er niet alleen wat aan heeft, want het is goed zegt Hij, maar dat je zelf er ook nog een zegen onder weg zult dragen. Het is namelijk zo heilzaam om jezelf even te vergeten, jezelf even te verliezen aan Hem, de Allerhoogste. De Allerhoogste, de Eeuwige, op wie de tand des tijds geen vat heeft, maar die de tijd in zijn hand heeft. De Allerhoogste, die tegelijkertijd Zich zo diep vernederd heeft in Jezus Christus. Zich niet te hoog heeft gevoeld om mensen als u en ik te redden uit de modderpoelen van de zonden en de dood.

De Allerhoogste met de diepste gedachten! Die zich niet te wijs heeft geacht om het belangrijkste van zichzelf aan ons bekend te maken. Gemeente, als je aan zijn kant staat heb je alles! Als je naar zijn agenda leeft, vind je pas echt rust! Want zijn agenda loopt van eeuwigheid tot eeuwigheid.

Een goed begin,

om juist aan het begin van een nieuwjaar weer even met de neus op de feiten gedrukt te worden. Te beseffen hoe onvoorstelbaar leeg en nutteloos een leven zonder God is. Waar het op uit loopt zonder Hem, zonder zijn heil en genade; zonder de vergeving door het bloed van Jezus Christus. Het lijkt heel wat, maar van af het begin is het leeg en niets. *'De goddelozen groeien als het kruid, opdat zij tot in der eeuwigheid verdelgd worden.'* Het lijkt heel wat, voor je het weet heb je een heel grasveld met bloemen en wat al niet meer. Maar een paar dagen zon en alles is voorbij, verschroeit..... *Verdelgt*. De Bijbel windt er geen doekjes om, behandelt ons heel eerlijk. Er staat wat op het spel! Me dunkt, als je dat tot je door laat dringen, heb je toch wel genoeg stof om hem elke dag opnieuw de lof te brengen. Dat Hij je daarvan wil verlossen en redden. En dat Hij dat zelf doet in Jezus Christus.

Een goed begin!

Goed om te horen dat de Heere de Allerhoogste is en blijft en zal zijn. Goed om te horen dat Hij, die allerhoogst, erbij wil zijn en mee wil gaan. U, jou en mij wil sterken op de bergen en in de dalen van ons leven. *‘Maar u zult mijn hoorn verhogen, gelijk een eenhoorn.’* Het klinkt misschien wat onduidelijk, maar het gaat er hier om dat je kracht en moed krijgt om door te gaan. Om staande te blijven in de verdrukking, moed te houden in de tegenspoed. Dat je op de been blijft in het lijden. Ook aan het begin van een nieuw jaar, waarin we ongetwijfeld te maken krijgen met leeuwen en beren op de weg, klinkt het: ‘Ik wil je door de Heilige Geest en door mijn woord sterk maken en weerbaar. Kom er om en ik vervul je met mijn Geest.

Een goed begin,

want voor mijn gevoel wordt het aan het eind van de psalm ook weer zo heerlijk praktisch. *‘Wie in het huis van de Heere geplant zal zijn, die zal gegeven worden te groeien in de voorhoven van onze God.’* Waarschijnlijk werden er (uit praktische overwegingen: schaduw en waarschijnlijk ook voor de sier) jonge bomen van elders, geplant op en rond het tempelplein. Bomen werden dus eigenlijk overgeplant van de ene naar de andere plaats. Van buiten de tempel overgeplant binnen de muren van de tempel. Ik trek de lijn gelijk maar door. Wij die buiten het paradijs zijn komen te staan, mogen in het geloof kind aan huis worden bij de Vader in de Hemel. Geplant worden op Heilige Grond, waar het offer gebracht wordt. Geplant worden op het offer gebracht door Jezus Christus. Geldt dat voor jou? Voor u? Voor mij? Geplant in het heiligdom? Dan geldt ook voor ons een prachtige belofte: je zult groeien en groeien, groeien en groeien en weerbaar worden. Nooit meer ontwortelen.

Je kunt het ook nog anders horen. En dan verbindt ik deze tekst even met die lofzang die klinkt in de morgen en in de avond. Ik hoor hier ook iets in de trant van: als je in Jezus bent, is het onbestaanbaar en vanuit het oogpunt van God gezien onmogelijk, dat je dan ook niet in het huis van Hem bent. In de buurt, zou ik maar even praktisch zeggen. In de kerk. Maar ook thuis in gebed, zoekend en lezend in het woord van God, elke dag opnieuw. Dichtbij het hart van de Vader komen en leven. Komen om de kracht van de Heilige Geest te ontvangen en te merken in je leven. Om zo te groeien en weerbaar te worden. En ik zeg het nog maar een keer: het zal je goed doen. Zullen we er maar gewoon eens aan beginnen gemeente? Alle schroom van ons af werpen en gewoon gaan doen. We zullen merken dat de Heere het zegent! Echt waar.

Een goed begin,

nou ja, dit waren zo wat opmerkingen bij Psalm 92. Een Lied en psalm voor de Allerhoogste! We worden opgeroepen aan het begin van dit jaar om even onszelf te vergeten en ons helemaal te richten op Hem. En als we dat doen, zo lijkt deze psalm ons te beloven, zullen ook onze gedachten een hoge vlucht maken! Zullen we moed vatten. Hoop voor het Nieuwe jaar. *Onze God is de Allerhoogste, in eeuwigheid de Heere.* Voor ons nu geldt: een goed begin is al het halve werk. En in het licht van het werk van onze God, in het licht van zijn agenda zeg maar: een goed begin verduurt de eeuwigheid! Amen.